

Oudenaarde, 30 mei 2020

Wanneer we de Heilige Geest uitnodigen in onze kwetsuren,
dan bedekt hij de slechte herinneringen met de balsem van de hoop,
want het is de Geest die de hoop heropbouwt.

Paus Franciscus, 28 mei 2020

Beste zusters

Een gezegend Pinksterfeest.

In deze enkele woorden deelt paus Franciscus ons zijn geloofservaring. Hetzelfde doen de lezingen van Pinksteren. Zij spreken ons over “*de vernieuwing van de schepping*” (ps. 103) over “*één geest en één lichaam*” (1 Kor. 12). Na al die weken van afzondering hebben we deze woorden meer dan nodig. We weten niet wat ons te wachten staat en nog fundamenteler zijn er de vragen omtrent de toekomst. Hoe zal onze post-corona wereld eruitzien? Heeft deze wereldwijde kwetsbaarheid zoals we ze nu meemaken ons iets geleerd? Hebben wij zelf iets geleerd uit de voorbije weken? Als gemeenschap? Persoonlijk?

Het lijkt me meer dan nodig dat de verrezen Christus “*zijn Geest over ons blaast*” (Joh. 20), zoals zijn Vader – Schepper dit deed in het begin. Om te kunnen herbeginnen, om de draad van onze activiteiten weer op te nemen, hebben we levensadem nodig, levenskracht, innerlijke energie. Meer nog, om nieuwe wegen te bewandelen met uitzicht op een meer rechtvaardige en menselijker wereld, hebben we moed nodig, creativiteit en solidariteit. Wanneer ik terugblik op de voorbije weken, dan zie ik een veelheid aan initiatieven, uitgaand van een veelheid aan mensen, om tegemoet te komen aan de eenzaamheid en het isolement van bejaarden, van hen die hun werk verloren, van zieken en armen. Zullen we dit gevoel van verbondenheid verliezen eenmaal we terechtkomen in het ‘nieuwe normaal’?

Zowel de lezing uit de Handelingen als Paulus in zijn brief aan de christenen van Galatië getuigen hoezeer Jezus' Geest de menselijke relaties vernieuwt. Men spreekt andere talen om elkaar te verstaan. Er is geen onderscheid meer tussen Joden en heidenen, slaven en vrijen. Allen zijn verenigd in één en hetzelfde lichaam. Mocht deze nieuwheid van geest ons met andere ogen naar de ander doen kijken, ons een nieuwe visie geven op de wereld, ons 'gemeenschappelijk huis'.

Volgens het getuigenis van het Handelingen zijn de inwoners van Jeruzalem onder de indruk van het Pinkstergebeuren. Zij zijn verbaasd over de vrijmoedigheid en de innerlijke vrijheid waarmee de apostelen over Jezus Christus spreken. De Geest heeft hen naar buiten gedreven. Een vuur van enthousiasme heeft hen in beweging gebracht en vooral hun grote liefde voor Jezus die hen zijn zending heeft toevertrouwd. Zijn paasvrede heeft hen vanbinnen genezen. Nu zijn ze klaar om de Blijde Boodschap overal te verkondigen. Het is de Geest die met hen en voor hen een nieuwe toekomst heeft geopend.

Beste zusters, het is mijn diepe overtuiging dat de Geest waakt over ons en over onze toekomst. Hij leidt ons wanneer we zoeken op welke manier we de realiteit die ons wordt toevertrouwd, kunnen beleven. Pinksteren duurt verder, overal waar mensen zich verzamelen rondom Christus, overal waar men tracht te verbinden, te genezen, op te tillen en vooruit te gaan. Pinksteren duurt verder, wanneer we luisteren naar elkaar, naar de stem van de stemlozen, naar de hoop die jongeren en volwassenen koesteren. Pinksteren duurt voort wanneer we de Kerk en haar herders blijven liefhebben en trouw blijven aan ons religieus engagement. Wat we ook meemaken, we zijn nooit alleen, nooit aan onszelf overgelaten. De Geest waakt, versterkt, begeestert en inspireert. Juist daarom wordt Hij *'hemelse Trooster, Licht van de harten en Vader der armen'* genoemd.

Samen met deze wens voor een gezegend Pinksterfeest, wil ik jullie danken voor uw engagement van gebed en dienstbaarheid. Ongetwijfeld zijn de concrete levensomstandigheden niet altijd gemakkelijk. Ook vraagt de omgang met onze menselijke kwetsbaarheid een fijngevoeligheid jegens de ander en een diep wederzijds respect. Bevinden we ons niet allemaal in de *'school van liefde met Christus als Leraar'* (Bernardus)? Moge de Geest die we aanroepen u en ons allen bemoedigen. Moge Hij ons hart, onze ogen en onze oren openen zodat we zien en horen wat het leven in ons en rondom ons kan bevorderen. Vertrouwen we ons aan Hem toe, het 'vandaag' dat we samen delen, onze gezamenlijke 'morgen' en onze toekomst.

In gebed met jullie allen verbonden en van harte.

zr. Noëlla